

[Kirsten Madsen]

Fremskridtspartiet er af den mening, at kun ansøgere, der eksemplarisk har efterlevet dansk lov, skik og brug, skal belønnes med et dansk statsborgerskab og dette i øvrigt kun, hvis disse personer ikke mere kan relatere sig til deres hjemland.

Svar (17/12 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Spørgsmålet knytter sig til det forslag til lov om indfødsrets meddelelse, som blev fremsat den 6. oktober 1993, og som forventes vedtaget den 17. december 1993.

Behandlingen af lovforslaget i Folketingets Indfødsretsudvalg er sket i overensstemmelse med den generelle procedure for Folketingets Indfødsretsudvalgs behandling af de tre årlige lovforslag om indfødsrets meddelelse og Justitsministeriets (tidligere Indenrigsministeriets) medvirken i forbindelse hermed, jf. Indfødsretsudvalgets skrivelse af 3. februar 1992 til indenrigsministeren. I den forbindelse har Indfødsretsudvalget bl.a. haft mulighed for under samråd at stille spørgsmål om ansøgerne på lovforslaget til Justitsministeriets embedsmænd.

Som jeg tidligere har givet udtryk for, senest den 10. december 1993 i min besvarelse til spørgeren af spørgsmål nr. S 302, finder jeg, at skal den aftalte behandlingsform ændres, bør dette ske ved en ændring af de generelle retningslinjer.

Indtil dette sker, bør spørgsmål af den nævnte karakter fortsat besvares mundtligt under samråd i Folketingets Indfødsretsudvalg.

Supplerende svar på skriftligt besvaret spørgsmål:

Ad spm. nr. S 87

Fra justitsministeren er modtaget supplerende svar på et af medlem af Folketinget Helge Adam Møller (KF) stillet spørgsmål.

Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 1993-94, forhandlingerne sp. 1703, var sålydende:

Til justitsministeren (15/10 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for, at afviste asylansøgere fra Sverige – som via Danmark forsøger at indrejse i Tyskland, men her afvises

ved grænsen – hurtigt og uden unødigt bureaukrati kan returneres til Sverige?«

Supplerende svar (15/12 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Til brug ved besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet indhentet udtalelser fra politimesteren i Nakskov og Rigspolitichefen.

Politimesteren i Nakskov har anført følgende:

»Ved skrivelse af 15. september 1993 fra Rigspolitichefen, afdeling E, blev proceduren for behandling af sager om tilbagetagelse efter den nordiske paskontroloverenskomst ændret. Sagerne vedrører typisk borgere fra det gamle Jugoslavien, der uden gyldigt pas eller særlig tilladelse indrejser her fra Sverige og fortsætter til Tyskland, hvor de bliver tilbagevist til Rødbyhavn.

Forud for den 15. september 1993 foregik tilbagetagsproceduren direkte mellem politiet i Rødbyhavn og svensk politi, og tilbagetagselsen kunne afvikles fra dag til dag.

Efter den 15. september 1993 sker den indledende sagsbehandling fortsat i Rødbyhavn, men tilbagetagselsforhandlingerne foregår nu – af grunde, som jeg ikke kender – imellem afdeling E og de svenske indvandrermyndigheder, hvilket har bevirket, at det ofte tager op til 5 dage, inden udlændingen kan sendes tilbage til Sverige. Dette har også sammenhæng med, at de svenske indvandrermyndigheder holder lukket fra fredag til mandag.

I tiden umiddelbart efter den 15. september måtte vi i medfør af udlændingelovens § 36 anbringe de mandlige udlændinge i arresten, medens kvinder og børn blev anbragt på Børne- og Ungdomscentret i Nakskov. Som det omtales nedenfor, har Nakskov arrest langtfra kapacitet til at huse alle disse udlændinge, og da samtidig Børne- og Ungdomscentret ej heller længere magtede opgaven, måtte jeg efter aftale med Rigspolitichefen fra den 11. oktober 1993 leje mig ind på Rødbygårds område i Rødbyhavn – i bygningen Skippergården til en månedlig leje på ca. 25.000 kr. inkl. varme. Siden etableringen af Skippergården har i alt 85 personer – i medfør af udlændingelovens § 34, nr. 3 – haft ophold her med en gennemsnitsopholdstid på 8 dage. Det er min forventning, at der også fremover vil blive behov for institutio-